

Hygrocybe punicea

Scharlakansvaxskivling

Storsvampar, Basidiesvampar

NE

NA

LC

DD

NT

VU

EN

CR

RE

Nära hotad (NT)
A2c+3c+4c

Klass: Agaricomycetes, **Ordning:** Agaricales, **Familj:** Hygrophoraceae, **Släkte:** Hygrocybe (hagvaxingar), **Art:** *Hygrocybe punicea* - scharlakansvaxskivling (Fr.:Fr.) P. Kumm. **Synonymer:** scharlakansvaxing

Kännetecken

Scharlakansvaxskivling är den största av de rätt många röda vaxskivlingarna på gräsmark. Hatten är trådig och kan bli ca 10 cm bred. I fuktigt tillstånd är den mörkt blodröd eller brunröd och något klibbig, medan den i torrare väder eller med tiden blir mer orangeröd. Lamellerna är tjocka, glesa och breda, först ljusgula men småningom orangegula. Foten är kraftig, ofta mer än centimetertjock, gulröd och tydligt fibrig med vitaktig bas. Andra röda vaxskivlingar, t.ex. blodvaxskivlingen *H. coccinea*, är mindre, har slätare fot och gul fotbas.

Utbredning och status

En förr relativt vanlig art, som under de senaste decennierna minskat betydligt i takt med att gamla betes- och slåttermarker försvunnit. I Götaland och Svealand har den funnits lite varstans på lämpliga ställen. I Norrland verkar den ha varit betydligt ovanligare, men det beror kanske på att stora områden åtminstone förr var mykologiskt nästan helt utforskade. I Medelpad är arten funnen på flera ställen. Den är uppenbarligen mycket sällsynt i fjällnära områden. Utbredning och tendens är ungefär likartad i de övriga nordiska länderna, förutom i delar av Norge. Där tycks den fortfarande vara relativt vanlig, vilket säkerligen beror på att man i Norge har kvar utmarksbete och slåtter i större omfattning än hos oss. Arten förekommer spritt i mellersta och västra Europa, men sägs ha blivit ovanlig på senare år. Möjligen är den mer frekvent i alpområdet. Finns även i Nordamerika.

Ekologi

En art som är typisk för magra, ogödslade naturbetes- och slåttermarker. Ibland kan den även uppträda på naken jord i skogsbryn och lundar och då på lite rikare mark. I USA sägs den växa i skog.

Hot

Igenväxning på grund av att hävden minskar eller upphör helt samt tillförsel av gödning är de främsta hoten.

Åtgärder

De växtplatser med rik förekomst av scharlakansvaxskivling, som fortfarande finns kvar, bör bevaras genom fortsatt eller återupptagen hävd. Gödsling måste undvikas. Även röjning av enbuskar etc. kan på en del ställen vara önskvärt.

Övrigt

Utländska namn – NO: Skarlagenvokssopp, DK: Skarlagen-vokshat, FI: Punikkivahakas.

Naturvård

Konventioner: Skogsstyrelsens signalart

Litteratur

- Boertmann, D. 1995. The genus *Hygrocybe*. *Fungi of Northern Europe* 1.
Ryman, S. & Holmåsen, I. 1984. *Svampar. En fälthandbok*. Interpublishing, Stockholm.

Författare

Stig Jacobsson 1997.